ECLI:LV:RIRT:2022:0512.11410021620.2.S

Lieta Nr. 11410021620
Nr. K33-0125-22/26

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Jūrmalā 2022. gada 12. maijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese G. Lapiņa,
piedaloties prokurorei G. Belihai
un aizstāvei I. Lencei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 231.[1] panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu iestādē.

/datums A/ap plkst. 05.00 /adrese A/, /pers. A/ personisku motīvu un dusmu vadīts, ar tiešu nodomu, iemeta caur žogam akmeni ar aploksni, kurā atradās teksts krievu valodā ar apzināti nepatiesu paziņojumu, ka "/Iestāde/" teritorijā /adrese A/ ievietota spridzināmā ietaise, kura tiks iedarbināta plkst. 15.00.

Pēc kā Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Izmeklēšanas atbalsta pārvaldes pretterorisma vienības "Omega" dežūrējošais sapieris ar dienesta suni ieradās "/Iestāde/" teritorijā /adrese A/ un veica sprāgstvielu, sprādzienbīstamu priekšmetu, spridzināšanas ietaišu un tamlīdzīgu priekšmetu atklāšanas pasākumus. Minētās vielas vai priekšmeti atrasti netika.

Tādējādi /pers. A/ sniedza apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu "/Iestāde/" /adrese A/.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] panta pirmajā daļā.

[2] /pers. A/ izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu iestādē.

/datums B/ap plkst. 14.14. /pers. A/ atrodoties uz ielas /adrese B/, personisku motīvu un dusmu vadīts, ar tiešu nodomu piezvanīja no viņam piederošā mobilā telefona uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Operatīvās vadības biroja palīdzības telefona numuru "110" un apzināti izdarīja nepatiesu paziņojumu, ka "/Iestāde/" /adrese A/ tiks uzspridzināts, vienlaikus, zinot, ka spridzināmā ietaise nav ievietota minētajā iestādē.

Tādējādi /pers. A/ sniedza apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu un tās iedarbināšanu "/Iestāde/" /adrese/.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 231.[1] panta pirmās daļas, kas izdarīts /datums A/neatzina vai atzina daļēji un pēc Krimināllikuma 231.[1] panta pirmās daļas, kas izdarīts /datums B/ - neatzina un norādīja, ka notikumus neatceras.

2022. gada 18. marta tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ uzrakstīja iesniegumu advokāta klātbūtnē, kur norādīja, ka sakarā ar slikto veselības stāvokli lūdz krimināllietu izskatīt bez viņa klātbūtnes (2. sējuma lietas 130., 143.-149. lapa).

Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmā daļa noteic, ka krimināllietu par kriminālpārkāpumu, mazāk smagu noziegumu un smagu noziegumu, par kuru paredzēts brīvības atņemšanas sods līdz pieciem gadiem, tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi vai ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās.

Likumā noteikti divi pamatnosacījumi krimināllietas iztiesāšanai bez apsūdzētā piedalīšanās: noziedzīga nodarījuma klasifikācija un apsūdzētā rīcība (piekrišana, atkārtota bez attaisnojoša iemesla neierašanās uz tiesas sēdi). Trešais pamatnosacījums noteikts Kriminālprocesa likuma 464.panta otrajā daļā – neatkarīgi no noziedzīgā nodarījuma klasifikācijas apsūdzētais saslimis ar smagu slimību, kas izslēdz iespēju piedalīties krimināllietas iztiesāšanā.

Apsūdzētais piedalījās 2021. gada 11. novembra tiesas sēdē (2. sējuma lietas 102.-106. lapa). Tiesas sēdes laikā neievēroja noteikto kārtību, nepārtraukti runāja un traucēja tiesas sēdes norisi. 2022.gada 18.marta tiesas sēdes sākumā apsūdzētais piedalījās tiesas sēdē un pēc vairākkārtējiem tiesas aizrādījumiem, apsūdzētais izvēlējās uzrakstīt iesniegumu ar lūgumu turpināt krimināllietas iztiesāšanu bez viņa klātbūtnes (2. sējuma lietas 130., 143.-149. lapa). 2022. gada 11. maija tiesas sēdē piedalījās un teica pēdējo vārdu (2. sējuma lietas 152.-153. lapa).

Kriminālprocesa likuma 464. panta noteikumi attiecas kā uz visu iztiesāšanu, tā arī uz iztiesāšanas daļu.

Ņemot vērā minēto un to, ka /pers. A/ apsūdzēts par divu mazāk smagu noziegumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 231.[1] panta pirmās daļas, tiesa, noklausījusies lietas dalībnieku viedokli par /pers. A/ iesniegto lūgumu, atzina, ka krimināllieta turpināma iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, piedaloties apsūdzētā aizstāvei I. Lencei. Tiesa 2022. gada 18. marta tiesas sēdē atbrīvoja /pers. A/ no turpmākās dalības un viņš atstāja tiesas zāli.

Tiesa nolasīja apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

Apsūdzētais/pers. A/ /datums A/ liecināja (1. sējuma, lietas 137.-141. lapa), ka dzīvojis kopā ar /pers. B/, viņai pasliktinājās veselība un janvāra mēnesī viņa aizvesta uz slimnīcu, pēc kā ievietota "/Iestāde/". Apsūdzētais vēlas, lai viņa atgrieztos mājās, tāpēc vērsies Labklājības pārvaldē un /Iestāde/. Liecinājis, ka vienā no vēstulēm rakstījis – "Un tagad uzmanīgi – ja 14:45 /pers. B/ nebūs mājās, 15:00 es uzspiežu mobilā telefona pogu un zvanu uz Jūsu telefona numuru. Jūsu centrālais korpuss uzies gaisā. Pacenšaties evakuēt cilvēkus. Lūk mana taisnīgā un īsā, kā arī pareizā atbilde ģimenes izdzīvošanai u.t.t. – vai nu /pers. B/ mājās vai korpuss gaisā". Liecināja, ka šo vēstuli apsūdzētais aploksnē ar akmentiņu pārmetis pāri žogam /Iestāde/ teritorijā /datums A/plkst.05.00 no rīta, kur atrodas /pers. B/. Ar vēstuli gribējis izskaidrot, ka /pers. B/ ir jābūt mājās, nevis jāatrodas /Iestāde/. Gribējis, lai darbinieki /pers. B/ palaistu mājās, patiesībā nevienu negribējis spridzināt. Liecināja, ka ar vēstuli nebija nodoma kādam draudēt.

2020. gada 21. maijā apsūdzētais liecināja (1. sējuma lietas 144. lapa), ka tika uzrādīta rokrakstā rakstīta vēstule uz A4 rūtiņu lapas un viņš atzīst, ka rakstītais ir viņa, pats personīgi vēstuli uzrakstījis. Vainu atzīst.

2021. gada 14. janvārī apsūdzētais liecināja (1. sējuma lietas 194. lapa), ka atzīst, ka /datums B/zvanījis uz Valsts policijas telefona numuru "110" un izteicis draudus uzspridzināt /Iestāde/. Liecināja, ka visu dienu mēģinājis sazvanīt policiju, lai viņi aizbrauktu uz /Iestāde/, bet policija nereaģēja. Gribējis glābt /pers. B/. Ņemot vērā to, ka policijas darbinieki nereaģēja uz apsūdzētā zvaniem, apsūdzētais piedzēries un piezvanījis uz telefona numuru "110" un izteicis draudus par /Iestāde/ uzspridzināšanu. Cikos zvanījis, neatceras, jo nepievērsa tam uzmanību. No kura tālruņa zvanījis neatceras.

Pārbaudot prokurora iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 231.[1] pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi) ir pierādīta pilnībā ar cietušo un liecinieku liecībām un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Attiecībā par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts /datums A/, ir pierādīts ar šādiem pierādījumiem:

Cietušā Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta pārstāve /pers. C/ liecināja, ka Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests /datums A/plkst. 10.04 saņēma izsaukumu no Valsts policijas. Ierodoties uz vietas, neatliekamā medicīniskā palīdzība nevienai personai nebija nepieciešama. Materiālo kompensāciju 144,51 EUR apmērā uztur. Kompensācija ir zaudējumi, kas saistīti ar nepamatoto izsaukumu.

2021. gada 11. martā /pers. C/ liecināja, ka /datums A/plkst. 10.04 Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta operatīvās vadības centrā tika saņemts izsaukums uz /adrese A/, saistībā ar spridzināšanas draudiem. Uz minēto adresi nosūtīta Neatliekamās medicīniskās palīdzības /numurs A/ brigāde, kura notikuma vietā ieradās plkst. 10.18, ko apliecina elektroniskā karte Nr. /numurs B/. Liecināja, ka ar nepamatoto izsaukumu radīts materiāls zaudējums 144,51 EUR apmērā, kas aprēķināts saskaņā ar Ministru kabineta 2018. gada 21. novembra noteikumu Nr. 712 "Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta maksas pakalpojumu cenrādis" pielikuma 1.2. apakšpunktu.

Cietušā Valsts policijas pārstāve /pers. D/ liecināja, ka materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu 530,43 EUR uztur.

2021. gada 4. martā /pers. D/ liecināja, ka /datums A/saņemts izsaukums par iespējamu spridzekļa ievietošanu "/Iestāde/" /adrese/. Saskaņā ar dienesta pienākumu izpildes un darba laika grafiku uz notikuma vietu izbrauca Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Izmeklēšanas atbalsta pārvaldes Pretterorisma vienības "Omega" amatpersona ar dienesta suni. Valsts policijas amatpersona notikuma vietā strādāja no /datums A/plkst. 10.25 līdz plkst. 13.00, t.i. 2 (divas) stundas un 35 minūtes. Nokļūšanai līdz notikuma vietai un atgriežoties atpakaļ tika izmantota dienesta automašīna */TL marka/*. Liecināja, ka Valsts policijai nodarīto materiālo zaudējumu izmaksas aprēķināmas atbilstoši Ministru kabineta 2013. gada 24. septembra noteikumiem Nr. 903 "Valsts policijas maksas pakalpojumu cenrādis" 2. pielikuma 4.1. punktu un 7. punktu. Kopējais amatpersonas veiktās notikuma vietas pārbaudes ilgums ir 2 stundas 35 minūtes līdz ar ko kopējā summa sastāda 304,80 EUR. Saskaņā ar Valsts policijas Galvenās administratīvās pārvaldes Nodrošinājuma pārvaldes sniegto informāciju, /datums A/izsaukuma laikā notikuma vietā tika iesaistīti trīs Valsts policijas transportlīdzekļi. Valsts policijai nodarītais materiālais kaitējums par izlietoto degvielu ir 8,93 EUR apmērā. Saskaņā ar Valsts policijas Finanšu pārvaldes sniegto informāciju, Valsts policijai nodarīto materiālo zaudējumu izmaksas aprēķināmas atbilstoši Ministru kabineta 2013. gada 24. septembra noteikumiem Nr. 903 2. pielikuma 4.1. punktu. Valsts policijai nodarītais materiālais kaitējums par trīs vieglo autotransportu izmantošanu ir 166,65 EUR. Kopējais kaitējuma apmērs par /datums A/saņemto apzināti nepatieso paziņojumu sastāda 530,43 EUR.

Cietušā /Vieta/ pašvaldības policijas pārstāvis /pers. E/ liecināja, ka uztur materiālo kompensāciju 68,87 EUR apmērā, kas izveidojās sakarā ar apsūdzētā rīcību /datums A/, jo divām /Vieta/ pašvaldības policijas mobilām ekipāžām bija jāierodas notikuma vietā un jāveic auto posteņa nodrošināšana no plkst. 10.22. līdz plkst. 11.06. Pamats kompensācijas aprēķināšanai noteikts /Vieta/ domes /datums C/lēmumā Nr. /numurs C/ "Par maksas pakalpojumu cenrādi /Vieta/ pašvaldības policijā". Liecināja, ka izsaukums tika saņemts /datums A/pēc adreses /adrese A/ " /Iestāde/".

Cietušā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta pārstāvis /pers. F/ liecināja, ka /datums A/tika saņemts izsaukums par iespējams sprādzienbīstamu priekšmetu izvietošanu ēkā. Kaitējuma kompensāciju uztur.

2020. gada 11. jūnijā /pers. F/ liecināja, ka /datums A/uz "/Iestāde/", kas atrodas pēc adreses /adrese A/ izbrauca pārvaldes /struktūrvienība/viens ugunsdzēsības transportlīdzeklis, kur kopējais izbraukuma laiks bija divas stundas četrdesmit četras minūtes. Atbilstoši Ministru kabineta 2013. gada 17. septembra noteikumu Nr. 885 "Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta maksas pakalpojumu cenrādis" 2. pielikuma 7. punktam Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta specializētā transporta līdzekļa izmaksas stundā ir 118,78 EUR. Maksa aprēķināta no transportlīdzekļa izbraukšanas brīža līdz atgriešanās brīdim, līdz ar to kaitējums sastāda 324,67 EUR.

Lieciniece/pers. B/ liecināja, ka /pers. A/ dzīvoja kopā ar liecinieci, jo viņam nebija kur dzīvot, attiecību ar viņu nebija. Liecināja, ka apsūdzētais rakstījis lieciniecei vēstules, bet nav rakstījis, ka vēlas satikt.

2020. gada 19. jūnijā lieciniece /pers. B/ liecināja (1. sējuma lietas 55.-56. lapa), ka par atgadījumu, kas saistīts ar draudiem par spridzināšanu neko nezina. Lieciniecei nav iebildumu, ka atrodas /Iestāde/. /pers. A/ ir paziņa, kurš lieciniece dzīvesvietā bija atnesis savas mantas un dzīvo tur bez atļaujas. Lieciniecei ir bail no /pers. A/ un nevēlas viņu satikt.

Liecinieks/pers. G/ liecināja, ka /datums A/policijas iecirkņa dežūrdaļā no centrālā operatīvās vadības biroja tika saņemta informācija par sprādziena draudiem pansionātā /adrese A/. Saskaņā ar tajā brīdī spēkā esošajām instrukcijām devās uz notikuma vietu. Ierodoties notikuma vietā, konstatēja, ka tur atrodas /VP struktūrvienība/ darbinieki, Neatliekamā medicīniskā palīdzība, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieki. Liecinieks notikuma vietā noskaidroja situāciju, ka pēc adreses atrodas /Iestāde/, kur ir slēgta teritorija, apsargs bija saņēmis vēstuli, no kura satura bija saprotams, ka ir izteikti spridzināšanas draudi. Laikā, kad liecinieks bija ieradies notikuma vietā, notika jau viena korpusa evakuācija, tā korpusa, kur atradās vainīgās personas dzīvesbiedre. Pēc kā liecinieks pārņēma visu dienestu koordināciju.

No /datums A//pers. G/ ziņojuma (1. sējuma lietas 8.-9. lapa) izriet, ka /datums A/plkst. 9.40 Valsts policijas /struktūrvienība/ dežūrdaļā saņemta informācija par iespējamiem spridzināšanas draudiem /Iestāde/ /adrese A/. No iegūtās informācijas izrietējis, ka /pers. A/ /Iestāde/ sniedzis rakstveida vēstuli, kuras teksts rakstīts krievu valodā, vēstules tekstā izvirzīta prasība, lai tiktu atgriezta mājās viņa dzīvesbiedre /pers. B/, kura ievietota /Iestāde/ un, ja dzīvesbiedre nebūs mājās šodien plkst. 14.45, tad plkst. 15.00 uzspridzinās ēku.

Liecinieks/pers. H/ liecināja, ka ierodoties darba vietā plkst. 7.00, konstatējis, ka vēstule mētājas teritorijā. Vēstuli izlasījis, pēc kā to nodevis /pers. I/. Liecināja, ka minētais vīrietis nācis uz /Iestāde/ bieži, gribējis tikties vai nu ar sievu, vai ar vadību, viņu teritorijā nedrīkstēja ielaist. Draudus

izteica vadībai. Apstiprina, ka vēstulē tika izteikti spridzināšanas draudi.

/datums A//pers. H/ liecināja (1. sējuma lietas 51.-52. lapa), ka strādā "/Iestāde/" par apsargu. /datums A/atbraucot uz darbu, atslēdzis vārtus un ieraudzījis, papīra aploksni baltā krāsā, kas atradās uz iebraucamā ceļa /Iestāde/ teritorijas iekšpusē. Pacēlis aploksni, izlasījis uzrakstu uz tās – Rīgas apgabaltiesa. Aploksne bija saburzīta, neaizlīmēta, tajā atradās neliels akmens un desmit A4 formāta rūtiņu lapas uz kurām rokrakstā sarakstītas vairākas vēstules krievu valodā. Uz vienas lapas, ar zilas krāsas pildspalvu bija rakstīts vēstule, adresēta /Iestāde/, no personas – /pers. B/ vīra, bet vārds, uzvārds nav norādīts. Liecinieks vēstules beigās izlasījis, ka vēstules autors draud plkst. 15.00 uzspridzināt /iestāde/ galveno korpusu, gadījumā, ja līdz plkst. 14.45 viņa civilsieva /pers. B/ nebūs nogādāta mājās. Pērējās aploksnē esošās vēstules, nelasīja. Otra vēstule bija adresēta /Iestāde/ /amatpersona A/ /pers. I/ un to bija parakstījis /pers. A/. Atrasto aploksni ar akmeni un vēstulēm plkst. 7.55 atdevis /pers. I/. Kurš vēstuli iemeta /Iestāde/ teritorijā neredzēja.

Lieciniece/pers. I/ liecināja, ka /pers. A/ ir zināms. Liecināja, ka /datums A/rītā apsargs iedevis vēstuli, kur bija izteikti draudi, ka B korpusā ir ievietota sprāgstviela. Lieciniece informējusi par to /amatpersona B/, pēc kā policija deva norādes kā jārīkojas. Liecināja, ka draudu pamatā bija vēlme tikties ar civilsievu /pers. B/. Tā nebija pirmā vēstule, kur izteikta vēlme tikties, bet diemžēl kliente kategoriski nevēlējās ar viņu tikties, jo viņa no viņa baidījās, tādējādi viņam tika liegta ieeja teritorijā. Par notikumu, kas noticis /datums B/nekas nav zināms.

Apsūdzētā vaina pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas arī norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai un proti:

Ar Objekta pārbaudes aktu Nr. /numurs D/ (1.sējuma lietas 10. lapa) pierādīts, ka /datums A/plkst. 10.25 uz notikuma vietu pēc adreses /adrese A/ uz /Iestāde/ izbrauca Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Izmeklēšanas atbalsta pārvaldes Pretterorisma vienības "Omega" sapieru grupa un pārbaude sākta plkst. 11.20, pabeigta – plkst. 12.10. Pārbaudes iemesls – anonīmi spridzināšanas draudi. Pārbaudes rezultāts – veicot apskati objekta telpās un piegulošajā teritorijā, uz apskates brīdi sprādzienbīstami priekšmeti netika konstatēti. Apskatē tika izmantots dienesta suns un speciālie tehniskie līdzekļi.

Ar NMP izsaukuma elektronisko karti (1.sējuma lietas 17. lapa) lietā pierādīts, ka /datums A/plkst. 10.04 saņemts zvans no Valsts policijas uz izsaukuma adresi – /Iestāde/, /adrese A/, kā iemesls norādīts – dežūra ārkārtas situācijā, evakuācija ar visaugstāko prioritāti. Papildus norādīts – viltus ziņas par spridzekļa ievietošanu pansionāta telpās.

Ar apskates protokolu (1. sējuma lietas 94.-98. lapa) lietā pierādīts, ka izdarīta CD diska apskate. Atverot CD disku konstatēts, ka videoieraksta datums ir /datums A/un plkst. 05:30:21 pie teritorijas vārtiem pienākusi persona, kura tērpusies tumšas krāsas drēbēs, caur vārtu restēm iemet baltas krāsas priekšmetu, kas ar vēju tiek izpūsta ārpus /Iestāde/ teritorijas. Plkst. 05:30:46 konstatēts, ka minētā persona atkārtoti iemet baltas krāsas priekšmetu teritorijā.

Ar apskates protokolu (1. sējuma lietas 106.-120. lapa) lietā pierādīts, ka veikta apskate vienam akmenim, desmit vēstulēm un aploksnei.

Ar apskates protokolu (1. sējuma lietas 132.-134. lapa) lietā pierādīts, ka izdarīta trīs vēstuļu apskate.

Attiecībā par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts /datums B/, ir pierādīts ar šādiem pierādījumiem:

Liecinieks/pers. J/ liecināja, ka /pers. A/ ir zināms. /datums B/notikumus neatceras, viņš ir zvanījis "110" vairākas reizes un teicis, ka ievietos spridzekli un uzspridzinās ēku. Liecināja, ka katrs drauds ir nopietns.

Tiesa pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu nolasīja liecinieka liecību.

/datums B//pers. J/ sastādīja ziņojumu (1. sējuma lietas 186. lapa), kur norādīts, ka /datums B/plkst. 14.19 saņemta informācija, ka uz vienoto ārkārtas palīdzības numuru "110" saņemts telefona zvans no /pers. A/ par to, ka viņš grib uzspridzināt "/Iestāde/" /adrese A/.

Pēc ziņojuma nolasīšanas, apstiprināja to.

Apsūdzētā vaina pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas arī norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai un proti:

Ar 2021. gada 11. janvāra apskates protokolu un CD diskā esošo ierakstu (1. sējuma lietas 188.-189. lapa) pierādīts, ka izdarīta audioieraksta apskate. Atverot ierakstu konstatēts, ka ieraksta nosaukums ir /numurs E/. Saruna notiek starp vīrieti un sievieti. Vīrietis piezvanījis uz Valsts policiju un saka "Tagad es eju, Jūs, Jūs man esat apnikuši, es ne tikai jokoju, es tagad eju un uzspridzināšu /Iestāde/, to Jums apsola bijušais desantnieks". Vīrietis sevi nosauc – /pers. A/.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Krimināllietā iesniegtie un tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi, pēc tiesas domām, izslēdz saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

No apsūdzētā liecībām izriet, ka viņš nenoliedz, ka /datums A/plkst. 05.00 no rīta uzrakstījis vēstuli, pārmetis to ar akmeni pāri žogam /Iestāde/ teritorijā. Ar vēstuli gribējis izskaidrot, ka /pers. B/ ir jābūt mājās, nevis jāatrodas /Iestāde/. Gribējis, lai darbinieki /pers. B/ palaistu mājās, patiesībā nevienu negribējis spridzināt. Kā arī nenoliedz, ka /datums B/zvanījis uz Valsts policijas telefona numuru "110" un izteicis draudus uzspridzināt /Iestāde/. Gribējis glābt /pers. B/. Ņemot vērā to, ka policijas darbinieki nereaģēja uz apsūdzētā zvaniem, apsūdzētais piedzēries un piezvanījis uz telefona numuru "110" un izteicis draudus par /pers. B/ uzspridzināšanu.

Lietā nav strīda, ka /pers. A/ /datums A/u n /datums B/izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu iestādē "/Iestāde/" , kas atrodas pēc adreses /adrese A/.

Kā arī lietā nav strīda par to, ka /datums A/ "/Iestāde/" , kas atrodas pēc adreses /adrese A/ ieradās Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Izmeklēšanas atbalsta pārvaldes pretterorisma vienības "Omega" dežūrējošais sapieris ar dienesta suni un veica sprāgstvielu, sprādzienbīstamu priekšmetu, spridzināšanas ietaišu un tamlīdzīgu priekšmetu atklāšanas pasākumus. Minētās vielas vai priekšmeti atrasti netika.

Kā arī nav strīda par to, ka /datums B/ap plkst. 14.14. /pers. A/ atrodoties uz ielas /adrese B/, piezvanīja no viņam piederošā mobilā telefona uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Operatīvās vadības biroja palīdzības telefona numuru "110" un apzināti izdarīja nepatiesu paziņojumu, ka "/Iestāde/" /adrese/ tiks uzspridzināts, vienlaikus, zinot, ka spridzināmā ietaise nav ievietota minētajā iestādē.

Aizstāvis debatēs norādīja, ka kriminālprocesā ir noskaidrojams iemesls, kāpēc /pers. A/ bija izvēlējies šādas darbības veikt, kas arī ir iemesls, kāpēc viņš neatzīst izvirzītās apsūdzības. Aizstāvība norādīja, ka šīs darbības bija veiktas, jo /pers. A/ uzskatīja, ka tiek izdarīts noziegums pret viņa dzīvesbiedri /pers. B/. Citādi šīs darbības nebija iespējams apturēt, jo viņš bija vērsies tiesībsargājošajās iestādēs, viņu neviens neuzklausīja un šādi viņš bija vēlējies pievērst sev uzmanību. Viņam bijusi liegta tikšanās ar /pers. B/ un vēstule tika iemesta /Iestāde/ teritorijā, lai atgrieztu /pers. B/ mājās.

Krimināllikuma 231.[1] pantā izdarītais noziedzīgais nodarījums apdraud vispārējo drošību, sabiedrisko kārtību un mieru.

No objektīvās puses nodarījums izpaužas paziņojumā, konkrētā gadījumā rakstveidā un mutvārdos pa tālruni, par sprāgstošas vai spridzināšanas ietaises ievietošanu iestādē. Paziņojums ir apzināti nepatiess, proti, neatbilst īstenībai.

Noziegums ir pabeigts ar brīdi, kad izdarīts apzināti nepatiess paziņojums attiecīgajā objektā esošajām personām vai personām, kuru intereses pēc

vainīgā domām, var skart šāds apdraudējums, par to, ka iestādē, ievietotas sprāgstvielas (formāls sastāvs).

No subjektīvās puses tas ir tīšs nodarījums, kuru raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās, ka viņa paziņojums ir nepatiess, un vēlas tā rīkoties.

Ar liecinieces /pers. B/ liecībām pierādīts, ka viņai attiecību ar /pers. A/ nebija, viņš ir paziņa, kurš liecinieces dzīvesvietā atnesa savas mantas un dzīvo tur bez atļaujas. Lieciniecei ir bail no /pers. A/ un nevēlas viņu satikt. Par atgadījumu, kas saistīts ar draudiem par spridzināšanu neko nezina un lieciniecei nav iebildumu, ka atrodas /Iestāde/. Minēto apliecināja arī lieciniece /pers. I/.

Fakts, ka /datums A//pers. A/ izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu iestādē, tiek pierādīts ar cietušo pārstāvju liecībām un liecinieku – /pers. I/, /pers. H/ un /pers. G/ liecībām un pārējiem pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem.

Fakts, ka /datums B//pers. A/ izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu iestādē, tiek pierādīts ar liecinieka /pers. J/ liecībām un pārējiem rakstveida pierādījumiem – apskates protokolu un CD diskā esošo ierakstu.

Tas apstāklis, ka /pers. A/ personisku motīvu vadīts bija izvēlējies tieši šādu komunikācijas veidu ar /pers. B/ un "/Iestāde/", lai pievērstu sev uzmanību un atgrieztu /pers. B/ mājās, nav pamats uzskatam, ka viņš nav izdarījis noziedzīgu nodarījumu.

Vērtējot apsūdzētā liecības un pēdējo vārdu, tiesa secina, ka apsūdzētais notikuma apstākļus atceras, taču lai mīkstinātu savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā norāda, ka vēlējies glābt /pers. B/. Tiesas sēdē nav konstatēti tādi pierādījumi, kas norādītu, ka pret /pers. B/ būtu izdarīts noziedzīgs nodarījums.

Novērtējot iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pierādīta apsūdzētā vaina un apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi. Tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzētais izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu iestādē un viņa darbības pēc Krimināllikuma 231.[1] panta pirmās daļas, kas izdarītas /datums A/(likuma redakcijā līdz 2020. gada 5. jūlijam) un pēc Krimināllikuma 231.[1] panta pirmās daļas, kas izdarītas /datums B/(likuma redakcijā no 2020. gada 6. jūlija) ir kvalificētas pareizi.

Izdarot šādus secinājumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais, par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Cietušie pirmstiesas kriminālprocesā pieteica materiālās kompensācijas: Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests - 144,51 EUR apmērā, Valsts policija – 530,43 EUR apmērā, /Vieta/ pašvaldības policija – 68,87 EUR apmērā un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests – 324,67 EUR apmērā.

Izvērtējot pieteikto materiālo kompensāciju pamatotību, tiesa secina, ka apsūdzētais ar savām darbībām radīja kaitējumu cietušajiem un atzīst, ka pieteiktās materiālās kompensācijas ir pamatotas un apmierināmas un radītie zaudējumi ir piedzenami no apsūdzētā.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu apsūdzētais izdarījis divus mazāk smagus noziegumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Prokurore, kā atbildību pastiprinošu apstākli lūdza atzīt to, ka noziedzīgi nodarījumi izdarīti valstī izsludinātās ārkārtējās situācijas laikā atbilstoši Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 9. punktam.

Ar 2020. gada 12. marta Ministru kabineta rīkojumu Nr. 103 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" visā valsts teritorijā izsludināta ārkārtējā situācija līdz 2020.gada 9.jūnijam. Noziedzīgs nodarījums izdarīts /datums A/.

Ar 2020. gada 6. novembra Ministru kabineta rīkojumu Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" visā valsts teritorijā izsludināta ārkārtējā situācija no 2020. gada 9. novembra līdz 2021. gada 6. aprīli. Noziedzīgs nodarījums izdarīts /datums B/.

Izvērtējot prokurores lūgumu, tiesa secina, ka ar Ministru kabineta rīkojumu attiecīgajā laika posmā visā valsts teritorijā tika izsludināta ārkārtējā situācija ar mērķi ierobežot Covid-19 izplatību. Minētais pats par sevi neliecina, ka apsūdzētais izmantoja šo situāciju, tādējādi ar noziedzīgo nodarījumu radot papildu kaitējumu cietušā mantiskajām interesēm.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu atbildību pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais agrāk sodīts, sodāmība dzēsta, nav deklarētās dzīvesvietas, bet ir faktiskās dzīvesvietas adrese, ir veselības problēmas (1. sējuma lietas 102., 104. lapa, 2. sējuma lietas 111. lapa), pensionārs.

No Stacionārās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma Nr. /numurs F/ (1. sējuma lietas 174.-182. lapa) izriet, ka /pers. A/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā neslimoja ar psihisku slimību, bet viņam bija organiski personības un uzvedības traucējumi ar pārspīlēšanas (kaitēšanas, vajāšanas) idejām un kverulences tendencēm. Noziedzīga nodarījuma laikā neslimoja ar psihisku slimību, viņš varēja apzināties savu darbību un to vadīt. Var uzskatīt /pers. A/ par pieskaitāmu. /pers. A/ spēj adekvāti liecināt par lietai nozīmīgiem apstākļiem.

Turklāt no ģimenes ārsta sniegtās informācijas (2. sējuma lietas 111. lapa) izriet, ka sakarā ar saslimšanu /pers. A/ var piedalīties krimināllietas izskatīšanā tiesā.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, kā arī lai panāktu Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka apsūdzētais sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētājs.

Tiesa atzīst, ka cits sankcijā paredzētais alternatīvais sods nav piemērojams, jo minētais nesasniegs Krimināllikumā noteikto soda mērķi.

Nosakot īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu par katru noziedzīgo nodarījumu, tiesa ņem vērā to, ka noziedzīgs nodarījums apdraud vispārējo drošību, sabiedrisko kārtību un mieru, konkrētajos brīžos apsūdzētais savas intereses nostādīja augstāk par citu cilvēku un visas sabiedrības interesēm, līdz ar to tiesa secina, ka apsūdzētajam nav kritiskas attieksmes pret sevi un savu rīcību, kas nav pieļaujami. Minētais ir par pamatu tam, lai tiesa noteiktu brīvības atņemšanas sodu, taču sodu pietuvinot to minimālajai robežai.

Ievērojot minēto, izvērtējot visus lietas apstākļus, un ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, to, ka agrāk ir sodīts, bet sodāmība ir dzēsta, ievērojot apsūdzētā veselības stāvokli un stacionārās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu, tiesa atzīst, ka noteiktais sods ir nosakāms tikai īslaicīgas brīvības atņemšanas soda veidā un konkrētajā gadījumā šāds soda veids un mērs ir taisnīgs un samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, apsūdzētā personībai un taisnīguma nodibināšanai.

Galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, sodu nosakot pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Daļēju soda saskaitīšanas principu tiesa piemēro, jo tas ir vairāk labvēlīgs apsūdzētajam.

Pirmstiesas procesā piemērots drošības līdzeklis, taču tas ir atcelts 2020. gada 23. decembrī (1. sējuma lietas 152., 153. lapa). Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis kriminālprocesā apsūdzētajam nav piemērojams.

Soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no /datums A/plkst. 10.20 līdz /datums D/plkst. 09.30, tas ir, divas dienas (1. sējuma lietas 135., 142. lapa).

Lietai pievienoti lietiskie pierādījumi – aploksne ar akmeni un desmit dokumentiem, kas iepakoti brūnas krāsas papīra maisā, aploksne ar trīs /pers. A/ vēstulēm (1. sējuma lietas 220. lapa). Tiesa atzīst, ka minētie lietiskie pierādījumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktu pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ir iznīcināmi.

Savukārt lietiskos pierādījumus – divus CD diskus – kā elektroniskus dokumentus glabāt krimināllietas materiālos (1. sējuma lietas 220. lapa).

Kriminālprocesā radušies procesuālie izdevumi 410,00 EUR apmērā (1. sējuma lietas 225. lapa, 2. sējuma lietas 100., 121., 132., 150. lapa) par aizstāvības nodrošināšanu. Tiesa atzīst, ka nav pamata apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, līdz ar to procesuālie izdevumi ir piedzenami no apsūdzētā par labu valstij pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu un 368. panta pirmo daļu.

Ievērojot, to, ka krimināllieta iztiesāta piemērojot Kriminālprocesa likuma 464. panta noteikumus, tiesa noteica pilna sprieduma pieejamības dienu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam kriminālprocesā ir nepieciešams tulks, tad vadoties no Kriminālprocesa likuma 321.[1] panta noteikumiem, apsūdzētajam sprieduma tulkojuma, krievu valodā, pieejamības diena ir 2022. gada 16. jūnijā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 464., 520., 523., 530. pantiem, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] panta pirmajā daļā (izdarīts /datums A/) un sodīt viņu pēc šī panta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] panta pirmajā daļā (izdarīts /datums B/) un sodīt viņu pēc šī panta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus un galīgo sodu /pers. A/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no /datums A/plkst. 10.20 līdz /datums D/plkst. 09.30, tas ir, divas dienas.

Drošības līdzekli kriminālprocesā nepiemērot.

Piedzīt no /pers. A/ par labu Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestam materiālo kompensāciju 144,51 EUR (viens simts četrdesmit četri euro 51 cents) apmērā.

Materiālā kompensācija iemaksājama: Valsts kase, konts Nr. LV86TREL2290649007000, saņēmēja nosaukums LR VM Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests.

Piedzīt no /pers. A/ par labu Valsts policijai materiālo kompensāciju 530,43 EUR (pieci simti trīsdesmit euro 43 centi) apmērā.

Materiālā kompensācija iemaksājama: Valsts kase, konts Nr. LV67TREL2140091031000.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /Vieta/ pašvaldības policijai materiālo kompensāciju 68,87 EUR (sešdesmit astoņi euro 87centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam materiālo kompensāciju 324,67 EUR (trīs simti divdesmit četri euro 67 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus 410 EUR (četri simti desmit euro 00 centi) par aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā.

Procesuālie izdevumi iemaksājami: saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta Nr. LV68TREL1060001239300, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai kompensācijas un procesuālo izdevumu atlīdzināšanai. Uzlikt par pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas (Jūrmalā) kancelejā maksājuma apliecinošu dokumentu par kompensācijas un procesuālo izdevumu atlīdzināšanu.

Lietiskos pierādījumus – aploksni ar akmeni un desmit dokumentiem, kas iepakoti brūnas krāsas papīra maisā, aploksni ar trīs /pers. A/ vēstulēm – pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus – divus CD diskus – glabāt krimināllietas materiālos.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Pilno spriedumu desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā – 2022. gada 26. maijā.

Tiesnese G. Lapiņa